

Overleven op een ijsschots midden op zee

jeugdtheater

AMSTERDAM – „Waarom?! Waarom?! Waarom?!“, roept een wanhopige man in een drijfnatte jas. Hij staat te bibberen op een ijsschots en om hem heen kolkte de Zuiderzee. Op zijn verkleumde hoofd klettert een einde-loze regenbui neer.

De titel 'Drijfjys' van de nieuwste voorstelling van theater Huis aan de Amstel is letterlijk bedoeld. Twee broers en hun vader drijven verlaten rond op een ijsschots midden op zee en ze kunnen geen kant meer op. Het zijn stoere jongens, ferme knapen uit de 19de eeuw, maar na een overmoedige visticht op het ijs is daar weinig meer van over. De gevangen schollen zijn al bevroren en ook de mannen zelf dreigen na twee weken vechten tegen de ijzige koude het loodje te leggen. „Er zit een gat in mijn voet en als ik hier op duw komt er allemaal spul uit“, zegt de ene broer met een mistroostige blik blik op het ontblote lichaamsdeel. „Het is net als bij een aardappel“, antwoordt de andere monter. „Als er van buiten plekken op zitten is-ie van binnen nog goed. Kijk maar naar mij: niets te zien. Dat is pas erg.“ De

vader – een verrassend debuut in het jeugdtheater van de bekende acteur Jules Hamel – eist respect van zijn zoons. Respect voor de situatie – want daar kun je iets van leren! –, respect voor God en vooral voor zichzelf. Als zijn zoon daar tegen in gaat krijgt hij straf: er gaat een roestige metalen klem om zijn hand. De ellende van Oliver Twist is er niets

stelling roept dan ook associaties op met een jongensboek uit de boekenkast van je opa en oma. Zo'n boek lees je half lachend van ongeloof over de ouderwetse normen en half huilend van medelijden met de ellende van die zielige jongens. Als je opa er dan bij vertelt hoe het vroeger kon zijn – de allesziende blik van God, een strenge opvoeding met lijfstraffen en

Met de toenemende spanning nemen de grappen toe en ook de idiote koortsdromen van de mannen over hun redding. Vooral Peter van Heeringen is in zijn fantasievolle pogingen om nog iets van de situatie te maken vreselijk grappig en aandoenlijk. Blij vertelt hij over zijn idee om met een bom van rotte schollen of ijs de aandacht te trekken. Of om een vlieger op te laten van natte jassen. Als een voorbijvarende boot de schreeuwende mannen niet eens opmerkt, lijkt echt iedere hoop vervlogen. Maar dan roept hij hysterisch vrolijk: „Waarom? Als er één bootje voorbijkomt, ligt er misschien achter de horizon een hele vloot!“ Het schijnt een koude winter te worden en 'Drijfjys' speelt gelukkig tot in de wintermaanden door. 'Drijfjys' is uitermate geschikt als familievoorstelling.

Anita Twaalfhoven

18/10 in Rotterdam, 21-22/10 en 30-31/10 in Amsterdam, 23/10 in Laren, 24/10 in Spijkenisse, 29/10 in Haarlem.

Veel humor in verbeelding van 19de eeuws verhaal

bij en toch moet je moeite doen om niet continu in de lach te schieten. De tekst van Peter de Graef zet de 19de eeuwse opvoeding in een ironisch licht en de acteurs weten dat in de regie van Anny van Hoof bijzonder humoristisch uit te buiten. „God zal ons pad verlichten“, zegt pa plechtig en gedragen. „Nou, dat heeft hij tot hier toe wonderlijk gedaan!“, roept zijn zoon nijdig uit.

'Drijfjys' is gebaseerd op een waar gebeurd verhaal uit 1849 en de voor-

honger, kou en armoede – valt het verhaal helemaal op zijn plek. Maar niet alle kinderen in deze tijd kennen die verhalen van vroeger en de verwijzingen in de tekst komen dan niet over.

Maar de kou, de honger en de strijd tegen de elementen zijn tot in je tenen voelbaar. Ook door de moderne, wat abstracte vormgeving, waarin op een vloer van doorzichtige plastic schotsen echt water met bakken naar beneden valt.